

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1558. usque ad annum 1560

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118588

§. 36. Testamenti, ac Codicilli tabulæ a Carolo V. scriptæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66800](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66800)

Sæcul. XVI. A.C. 1558. *fari pudendum, qui ea in re alieno potius, hoc est, Albani & Granvellani consilio usus est, quam suo, sed etiam postremo damnosum: Mauritius enim, quem præcipuum in constituenda per Germaniam auctoritate adiutorem habuerat, ab ipso ob id defecerat, & ei tot annorum, ac victoriarum fructum eripuit; quem casum mox infelix obsidio Metensis, & anno sequenti AMBIGUA ad Rantiacum pugna subsecuta est. (*)*

§. XXXVI.

Testamenti, ac Codicilli tabulæ a Carolo V. Scriptæ.

Thuan. l. 21. hoc ann. Spond. n. 10. Belcar. comm. l. 23. n. 20. Ceterum defuncti Caroli Corpus in Fratrum D. Hieronymi cœnobio deponeretur, usquedum Philippus II. in Hispaniam adventaret, ubi aliquo post tempore magnificis prorsus exequiis Imperatori parentatum est. Justa quoque mortuo Cæsari perolvebantur Bruxellis

(*) Hæc Continuator ad verbum ex Thuan. descripsit, quia Caroli V. nævos concernunt, studiose autem eundem Scriptorem allegare neglexit, dum de ejusdem Imperatoris laudibus differit, atque ad hos ipsos nævos sequentia addit. *Verum hi veluti mortalitatis infirmæ nævi in pulchra, & immortalis laude digna fortuna hæud adeo deformes sunt.* Vid. l. CLII. §. 58. fol. 97.

xellis in Ecclesia Sanctæ Gudulæ, quæ Sæcul. XVI.
A.C. 1558.
 majori adhuc pompa celebrata, atque
 in inscriptionibus, quibus Templum
 ornabatur, omnia gloriosa illius gesta
 adducta fuere, nec unquam, quam ea
 occasione ulli totius Orbis Principi tot
 tituli, quam Carolo attribuebantur. (*)
 Equidem laudis argumentum erat am-
 plum: verum ingens quoque erat Hi-
 spanorum eloquentia, ac nimia de suo
 Principe persuasio, ut illi, qui hujus
 Cæsaris vitam descripserunt, magis il-
 lius memoriam decorassent, si sua, qui-
 bus eum honorabant, encomia certio-
 ribus limitibus circumscripsissent.

Porro jam Anno Christi millesimo
 quingentesimo quinquagesimo quarto,
 prius-

(*) Hæc inscriptiones nec Thuanus, nec
 Spondanus tam insulse carpunt: Thuanus
 hæc duntaxat habet: Parenti non solum de
 se, sed de Republica Christiana optime merito
 Philippus magna pompa Bruxellis iusta fecit,
 nave miro artificio fabricata, quæ a Spe in
 prora stante, a fide, quæ folio ad malum cum
 Cruce affidebat, & a Charitate clavum tenente
 regebatur, hac figura id, quod jam dixi, signi-
 ficans, non aliud optimo Principi in hoc hu-
 manæ vitæ crebris tempestatibus jactatæ salo
 propositum fuisse, aut alio labores ejus per-
 tinuisse, quam ut Gloriam Dei, quibus posset,
 rationibus promoveret, & amplificaret.

Sæcul XVI.
A. C. 1558.

priusquam Imperium abdicabat, testamenti sui tabulas scripsit, in quibus magna pietatis monumenta, ac plurima legata cunctis Austriacæ Domus Principibus etiam spuris facta leguntur, quorum executionem potissima ex parte Philippo Regi Filio suo commendabat, eundem rogans, ut omnia pro filiali suo affectu exacte exequeretur: quod ipse etiam pollicitus est (*) Insuper paucis ante obitum diebus nona Septembris

Codi-

(*) Labet ex ipso Thuano hujus testamenti summam adducere: *Jam tum, inquit ille, mortalitatis memor testamentum condiderat, quo filium absentem hortabatur ad capeffendum imperium, pietatis ante omnia studium ei commendans, Et cum ad dissidia Religionis componenda nullum aliud remedium idoneum post cuncta alia tentata reperire potuerit, quam Concilii celebrationem, præcipiebat, ut, si quid ipsi humanitus contingeret, daret operam cum Ferdinando Cæsare, aliisque Christianis Principibus, ut tam laudabile a se inchoatum opus ad Dei Gloriam feliciter perageretur: pacem esse colendam a Deo tantopere hominibus commendatam, neve in bellum nisi ægre, Et justissimas ob causas, ac coactus consentiret, filium monebat, Et tum studiose præcepta tradebat, quomodo se gerere deberet cum Romanorum Rege, ac filiis ejus, cum Imperii cæteris Principibus, cum Germanis*

deni-

Codicillum confecit, in quo aiebat: *Sæcul. XVI.*
puto ecquidem, quod nonnisi justas ob caus- *A. C. 1558.*
jas Navarra a Ferdinando Arragonio avo
meo in potestatem redacta fuerit, nihilomi-
nus ut iis, quibus adempta erat, de ea
satisfiat, Philippum rogatum volo: Verum
eas apposuit conditiones, quæ sive jam
tunc eo consilio adscriptæ, sive postea
subtiliori, quam bona fides patiebatur,
interpretatione detortæ fuerint, id ta-
 men

denique, & Helvetiorum pagis, cum Serenissi-
ma Venetorum Republica, cum Florentiæ, Fer-
rariæ, ac Mantuæ Ducibus, cum Genuensium,
& Senensium Republica, cum Franciæ Rege,
ac denique cum Pontificibus ob Castellæ pragma-
ticam, & controversa Regni Neapolitani jura
infestis, aut suspectis; quorum ad mores non
respiciendum, sed ad Sacræ Sedis reverentiam
obsequium flectendum aiebat, multa de Paulo III.
questus, cujus bonam fidem in Concilii celebra-
tione procuranda requirebat; tum præcipiebat,
quid in causa Ducis Sabaudicæ, ejusque filii fa-
cere eum deceat, ut in antiquam ditionum sua-
rum possessionem uterque restituatur; cum An-
glis fœdus servandum, & cum Scotis colendam
amicitiam, cum Danicæ Rege nihil propter vete-
res cum Decessore injurias exoptulandum. Indias
per Pro-Reges viros probos, & ab omni ava-
ritia, & rapacitate alienos, quo a Principe suo
remotiores, eo majore sollicitudine regendas, &
administrandas.

Sæcul XVI men effecere, ut justam de illius regni
A.C. 1558. recuperatione spem non solum a Regi-
 bus Gallis, sed iis, quorum magis in-
 tererat, conceptam Hispani hæctenus
 frustrati sint. (*)

§. XXXVII.

Hujus Cæsaris Proles.

*Thuan. &
 Belcar. l. c.*

Porro Caroli V. uxor erat Elifabetha Re-
 gis Lusitanæ Filia, cui Anno Domini
 millesimo quingentesimo vigesimo nono
 fuerat desponsatus, atque ex ea susce-
 perat tres liberos I. Philippum II. Hi-
 spaniæ Regem, omniumque regnorum
 hæredem II. Mariam Augustam Maxi-
 miliani II. uxorem, quæ Anno Christi
 millesimo sexcentesimo tertio obiit. III.
 Joannam, quæ Joanni Lusitano Prin-
 cipi nupta Sebastianum posthumum, qui
 Avo suo in regno successit, procreabat:
 Anno autem Salutis nostræ millesimo
 quingentesimo vigesimo secundo ante
 matrimonium suum ex contubernio Mar-
 garithæ Wangestæ, quam deperibat,
 Margaritham Austriacam suscepit, quæ
 Anno Salvatoris nostri millesimo quin-
 gente-

(*) Hæc rursus Continuator ex Thuanò
 ad verbum descripsit, jamjam affluetis ex
 Scriptoribus ea tantum deflorare, quæ in in-
 vidiam illorum, quibus ipse pro privato suo
 studio infensus est, cedere possunt.